

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie Z. G. skazanego z art. 197 § 2 k.k.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego
w Szczecinie z dnia 7 marca 2025 r., sygn. akt IV Ka 1371/24,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Stargardzie
z dnia 13 maja 2024 r., sygn. akt II K 383/23,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego obrońca skazanego zarzucił rażące naruszenie przepisów prawa mające istotny wpływ na treść orzeczenia i wniósł o wstrzymanie wykonania orzeczenia. W przekonaniu autora skargi, doniosłość podniesionych zarzutów oraz nieodwracalne skutki, jakie może spowodować wykonanie wobec skazanego Z. G. wyroku, przemawia za uruchomieniem instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. Obrońca wskazał – „Orzeczona kara nie jest wysoka. Istnieje uzasadniona obawa, że do czasu rozpoznania kasacji skazany odbędzie karę przed ostatecznym rozstrzygnięciem o jego winie i karze”.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

W niniejszej sprawie nie wykazano, że skazany Z. G. rzeczywiście mógłby ponieść takie poważne, nieodwracalne następstwa. Samo osadzenie w zakładzie karnym celem wykonania prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie może być uznane za powodujące automatycznie tego rodzaju następstwa. Trzeba podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej dotyczącej czynienia ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł]

